

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 34/22
V Lucemburku dne 23. února 2022

Rozsudky ve věcech T-834/17 a T-540/18
United Parcel Service v. Komise a ASL Aviation Holdings a ASL Airlines
(Ireland) v. Komise

Tribunál zamítl dvě žaloby na náhradu škody podané společnostmi UPS a ASL Aviation Holdings

Dvě společnosti se domáhaly náhrady hospodářských škod údajně utrpěných z důvodu protiprávnosti rozhodnutí Komise, kterým se oznámené spojení prohlašuje za neslučitelné s vnitřním trhem

Rozhodnutím ze dne 30. ledna 2013 (dále jen „sporné rozhodnutí“)¹ Evropská komise prohlásila za neslučitelné s vnitřním trhem oznámené spojení společností United Parcel Service, Inc. a TNT Express NV (dále jen „TNT“), dvěma podniky působícími na trzích mezinárodních služeb expresního doručování malých zásilek.

Společnost UPS, která veřejně oznámila, že se vzdává tohoto spojení, zároveň podala k Tribunálu žalobu na neplatnost sporného rozhodnutí. Rozsudkem ze dne 7. března 2017² Tribunál vyhověl této žalobě a rozsudkem ze dne 16. ledna 2019³ zamítl Soudní dvůr kasační opravný prostředek podaný Komisí proti tomuto rozsudku.

V mezičase Komise prohlásila za slučitelné s vnitřním trhem oznámené spojení mezi společnostmi TNT a společnostmi FedEx Corp., konkurentkou společnosti UPS⁴.

Na konci roku 2017 podala UPS žalobu na náhradu škody proti Komisi, znějící na náhradu hospodářských škod údajně utrpěných z důvodu protiprávnosti sporného rozhodnutí⁵. V roce 2018 podaly žalobu na náhradu škody mimo jiné společnosti ASL Aviation Holdings DAC a ASL Airlines (Ireland) Ltd (dále společně jen „společnosti ASL“), které před přijetím sporného rozhodnutí uzavřely s TNT obchodní dohody, které měly být provedeny po schválení spojení mezi společnostmi UPS a TNT⁶.

Sedmý rozšířený senát Tribunálu tyto dvě žaloby na náhradu škody zamítl.

Posouzení Tribunálu

Zamítnutí žaloby na náhradu škody podané společností UPS (věc T-834/17)

Ve své žalobě na náhradu škody společnost UPS uvádí, že se Komise tím, že přijala sporné rozhodnutí, dopustila dostatečně závažného porušení práva Unie, které může založit mimosmluvní odpovědnost Unie. Podle společnosti UPS Komise zaprvé porušila její procesní práva během správního řízení, zadruhé nesplnila povinnost uvést odůvodnění a zatřetí se dopustila pochybení ohledně meritorního posouzení oznámeného spojení.

¹ Rozhodnutí Komise C(2013) 431 ze dne 30. ledna 2013, kterým se spojení prohlašuje za neslučitelné s vnitřním trhem a s fungováním Dohody o EHP (věc COMP/M.6570 – UPS/TNT Express); viz rovněž tisková zpráva Komise.

² Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2017, United Parcel Service v. Komise, [T-194/13](#) (viz rovněž tisková zpráva č. [23/17](#)).

³ Rozsudek ze dne 16. ledna 2019, Komise v. United Parcel Service, [C-265/17 P](#) (viz rovněž tisková zpráva č. [3/19](#)).

⁴ Rozhodnutí ze dne 8. ledna 2016, kterým se spojení prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem a s fungováním Dohody o EHP (věc M.7630 – FedEx/TNT Express), jehož shrnutí bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2016, C 450, s. 12).

⁵ Věc T-834/17, United Parcel Service v. Komise.

⁶ Věc T-540/18, ASL Aviation Holdings a ASL Airlines (Ireland) v. Komise.

Úvodem Tribunál připomíná, že vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie předpokládá splnění tří kumulativních podmínek, a sice že dojde k dostatečně závažnému porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům, že existence škody byla prokázána a že existuje přímá příčinná souvislost mezi porušením a utrpěnou újmou.

Pokud jde zaprvé o údajné nedodržení procesních práv společnosti UPS během správního řízení, tato společnost zaprvé vytýká Komisi, že jí neoznámila konečnou verzi ekonometrického modelu, který sloužil k analýze účinků oznámeného spojení na ceny, ani kritéria pro posouzení nárůstu efektivnosti vyplývajícího z tohoto spojení. Zadruhé se UPS domnívala, že Komise porušila její právo na přístup k informacím poskytnutým společností FedEx v průběhu správního řízení.

Pokud jde o nesdělení poslední verze ekonometrického modelu použitého Komisí, Tribunál uvedl, že podle použitelné právní úpravy byla Komise skutečně povinna oznámit tuto poslední verzi společnosti UPS. Jelikož Komise disponovala v tomto bodě značně omezeným, či dokonce nedisponovala žádným prostorem pro uvážení, dopustila se dostatečně závažného porušení práva společnosti UPS na obhajobu tím, že jí neoznámila tento model. S ohledem na judikaturu v oblasti dodržování práva na obhajobu a rozsudek Soudního dvora ze dne 16. ledna 2019 nebylo toto porušení práv společnosti UPS navíc omluvitelné z důvodu údajné nejasnosti unijního práva, jak tvrdila Komise.

Tribunál odmítl rovněž argument na obranu Komise vycházející ze skutečnosti, že vývoji ekonometrického modelu předcházely četné kontakty se společností UPS. Komise se totiž tím, že neoznámila konečnou verzi ekonometrického modelu, nejen vyhnula procesní podmínce určené k zaručení legitimacy řízení o kontrole spojení Unie, jakož i jeho spravedlivé povahy, ale navíc postavila UPS do situace, která jí neumožnila pochopit část důvodů sporného rozhodnutí.

Naopak, pokud jde o neoznámení kritérií hodnocení nárůstu efektivnosti vyplývajícího z oznámeného spojení společnosti UPS, Tribunál uvedl, že žádné ustanovení unijního práva použitelné na kontrolu spojování neukládá Komisi, aby předem abstraktním způsobem definovala zvláštní kritéria, na základě kterých zamýšlí připustit, že nárůst efektivnost je možné považovat za ověřitelný. Za těchto podmínek je argumentace společnosti UPS, která má prokázat, že Komise byla povinna jí oznámit zvláštní kritéria a úroveň důkazního břemene, které zamýšlela použít, aby určila, zda každý uváděný nárůst efektivnosti byl ověřitelný, z právního hlediska neopodstatněná.

Tribunál zamítl dále argumentaci, podle které Komise porušila právo společnosti UPS na přístup k určitým dokumentům poskytnutým Komisi společností FedEx v průběhu správního řízení. Jelikož společnost UPS nevykonala své právo na přístup včas a ve formách stanovených použitelnými právními předpisy (nepředložení žádosti úředníkovi pro slyšení), nesplnila totiž podmínky pro získání údajné náhrady škody vyplývající z porušení uvedených práv.

Pokud jde zadruhé o údajné porušení povinnosti Komise uvést odůvodnění, Tribunál připomíná, že nedostatečné odůvodnění aktu Unie v zásadě nemůže vést ke vzniku odpovědnosti Unie.

Pokud jde zatřetí o argument společnosti UPS vycházející z pochybení při meritorním posouzení oznámeného spojení, Tribunál, i když potvrdil, že se Komise dopustila určitých pochybení, uvádí, že tato nepředstavují dostatečně závažné porušení unijního práva, které může zakládat mimosmluvní odpovědnost Unie. V tomto ohledu Tribunál upřesnil, že i když Komise v rozporu se svými vlastními pravidly (Osvědčené postupy pro předkládání hospodářských důkazů), použila ekonometrický model, který se podstatně lišil od obvyklé praxe v hospodářské oblasti, disponovala značným prostorem pro uvážení při definici tohoto modelu. Kromě toho při provedení své analýzy účinků oznámeného spojení se Komise neopírala výlučně jen o uvedený ekonometrický model, ale provedla též obecnou analýzu vlastností relevantního trhu, přičemž poukázala na povahu a vlastnosti tohoto trhu a důsledky vyplývající ze zamýšleného spojení.

Nakonec Tribunál dospěl k závěru, že UPS neprokázala existenci zjevných a závažných pochybení v rámci posouzení ověřitelnosti nárůstu efektivnosti nebo soutěžní situace společnosti FedEx v rámci projektu spojení, ani existenci žádného nepřímého důkazu, který by mohl odhalit

nerovné zacházení mezi rozhodnutím týkajícím se spojení společností FedEx a TNT a sporným rozhodnutím.

Když takto určil, že dostatečně závažné porušení procesních práv společnosti UPS během správního řízení se omezovalo na neoznámení poslední verze ekonometrického modelu použitého Komisí, přezkoumal dále Tribunál existenci přímé příčinné souvislosti mezi touto protiprávností a škodami, kterých se dovolává UPS, a sice zaprvé náklady spojenými s její účastí na řízení o kontrole oznámeného spojení společností FedEx a TNT, zadruhé zaplacením společnosti TNT smluvní náhrady škody za odstoupení od dohody o fúzi uzavřené s TNT a zatřetí ušlým ziskem vyplývajícím z nemožnosti provést tuto dohodu o fúzi.

Pokud jde zaprvé o náklady spojené s účastí společnosti UPS na řízení o kontrole oznámeného spojení společností FedEx a TNT, Tribunál konstatoval, že tato účast zjevně vyplývá ze svobodné volby společnosti UPS. Porušení procesních práv společnosti UPS v řízení o kontrole spojení mezi ní samotnou a společností TNT tak nemůže být považováno za rozhodující příčinu nákladů spojených s její účastí na řízení o kontrole spojení společností FedEx a TNT. Rovněž vzhledem k tomu, že zaplacení náhrady škody za odstoupení společnosti TNT má svůj původ ve smluvní povinnosti vyplývající z podmínek dohody o fúzi uzavřené mezi společnostmi UPS a TNT, nemohou protiprávnosti, kterými je stíženo sporné rozhodnutí, představovat rozhodující příčinu zaplacení tohoto odškodnění společnosti TNT.

Pokud jde konečně o ušlý zisk, který údajně utrpěla UPS, Tribunál uvedl, že nelze předpokládat, že za neexistence porušení procesních práv společnosti UPS v rámci řízení o kontrole spojení mezi ní samotnou a společností TNT, by toto spojení bylo prohlášeno za slučitelné s vnitřním trhem. Kromě toho UPS neprokázala ani nepředložila skutečnosti umožňující Tribunálu dospět k závěru, že za neexistence tohoto porušení by Komise prohlásila uvedené spojení za slučitelné s vnitřním trhem. Dále vzdání se plánovaného spojení ze strany společnosti UPS už od přijetí sporného rozhodnutí vedlo k přerušení jakékoliv přímé příčinné souvislosti mezi konstatovanou protiprávností a tvrzenou újmou.

S ohledem na všechno výše uvedené Tribunál dospěl k závěru, že UPS neprokázala, že porušení jejich procesních práv v rámci řízení o kontrole spojení mezi ní samotnou a společností TNT představovalo rozhodující příčinu dovolávaných škod. Zamítl tak její žalobu na náhradu škody v plném rozsahu.

Zamítnutí žaloby na náhradu škody podané společnostmi ASL (věc T-540/18)

Žaloba na náhradu škody, kterou podaly společnosti ASL, se týkala náhrady údajného ušlého zisku vyplývajícího z nemožnosti provést obchodní dohodu uzavřenou se společností TNT z důvodu sporného rozhodnutí. Na podporu této žádosti se společnosti ASL dovolávaly porušení jejich základních práv a práv společnosti UPS Komisí, jakož i existence zjevných a závažných pochybení při posouzení oznámeného spojení mezi společnostmi UPS a TNT ze strany Komise.

Zaprvé Tribunál konstatoval, že se společnosti ASL nemohly dovolávat porušení práv společnosti UPS v rámci řízení o kontrole spojení mezi ní a společností TNT jako základu jejich vlastní žádosti o náhradu škody. Podle ustálené judikatury Tribunálu je totiž nezbytné, aby ochrana, kterou nabízí právní pravidlo uvedené na podporu žaloby na náhradu škody, byla účinná, pokud jde o osobu, která se jí dovolává, a tedy aby tato osoba patřila mezi osoby, kterým dotčené pravidlo přiznává práva.

Zadruhé Tribunál zamítl jako neopodstatněnou argumentaci společností ASL vycházející z toho, že Komise porušila v rámci řízení o kontrole spojení mezi společnostmi UPS a TNT jejich základní práva, a zejména jejich právo na řádnou správu zakotvené v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie. V tomto ohledu Tribunál upřesnil, že v rozsahu, v němž se společnosti ASL svobodně rozhodly neúčastnit se tohoto řízení, nemohly se dovolávat údajného porušení jejich základních práv v kontextu tohoto řízení Komisí.

Zatřetí Tribunál odmítl jako nepřípustný žalobní důvod vycházející z existence závažných a zjevných pochybení, kterých se Komise dopustila při posouzení spojení mezi společnostmi UPS a TNT, jelikož společnosti ASL se v tomto ohledu omezily na odkaz na žalobu, kterou podala UPS ve věci T-834/17.

S ohledem na tyto úvahy Tribunál konstatoval, že společnosti ASL neprokázaly dostatečně závažné porušení unijního práva, kterým je stíženo sporné rozhodnutí, a zamítl jejich žalobu jako neopodstatněnou.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců a deseti dnů od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

Úplné znění rozsudků ([T-834/17](#) a [T-540/18](#)) se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudků je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.